

er muligt, han kan finde dem, men saa Meget maa jeg dog sige, at de, som jeg vil kalde det, ere leverede os paa Hovedet, saaledes at man først maa offere en heel Deel Tid for at finde Rede i dem. De ere nemlig leverede os i samlede Papper og saaledes, at disse, istedetfor at være samlede efter den Orden, der findes her i Anmærkningerne, ere samlede i den modsatte Orden. Det er ganske sandt, at man, naar man først har maaset alle Papperne igjennem, og især naar man er lidt vant til at sætte sig ind i Sligt, kan finde, hvad man søger, men i det første Øieblik vækker det — det tilstaaer jeg for mit Vedkommende — Mobbhydelighed for den Mangel paa Afgjort fra Vedkommendes Side, som sender os Ting af den Art. Finantsudvalget har ofte maattet sende disse store, ministerievis sammenbundne, forseglede Papper tilbage, for at de kunde blive løste op i mindre Papper, hvorved de kunde fordeles blandt Medlemmerne af Finantsudvalget, og Sagen derved behandles hurtigere, men de ere nu atter smurte sammen i saa store Papper, at man kun meget langsomt kan behandle dem. Det er Smaating, og jeg vil bede den høitærede Finantsminister være overbevist om, at jeg ikke omtaler dette for at sige ham en Ubehagelighed, men jeg vil bede ham sige sit Secretariat alvorligt, at det skal behandle denne Forsamling paa en anden Maade, ganske anderledes agte paa, hvad der er den bekjendt, og hvad den har ytret Duffe om.

Ved Behandlingen af denne Finantslov maa man, som sagt, erindre, at det høitærede Ministerium, som her er tilstede, ikke er Dphavsmændene til den, og at paa den anden Side — hvad der ogsaa har sine Vanfeligheder — de, der ere Dphavsmændene, ikke ere her tilstede. Man maa altid beklage, naar man er nødt til at udtale sig skarpt mod fraværende Mænd, naar de ikke have tilstede en forpligtet, om end ikke udklaaret Procurator. Dersom man vidste, at Ministeriet — hvad jeg iøvrigt næsten formoder — er valgt af dets Forgængere, og blot af disse er benyttet til at sætte det igjennem, som de syntes at være modnet, medens de anfaae det for bedre, at Andre bleve spændte for Boguen og traf den igjennem, er det nuværende Ministerium deres be-

staaede Procurator; men dersom det, hvad dog ikke sees af nogenformhelst Ting af Verden, er traadt ind i en vis principiel Modsetning til det forrige Ministerium, er vor Stilling endnu vanfeligere, saaledes at vi næsten blive nødt til, hver Gang vi gjøre Indsigelser af nogen dybtgaaende Betydning mod den foreliggende Finantslov, eller mod hele den finantsielle Stilling, som hænger sammen dermed, selv at prøve, om vi ikke kunne forsvare det, der er steet.

Efterat jeg har udtalt disse Par Ord om den Stilling, jeg indtager til Finantsloven, skal jeg tage mig den Frihed at oplyse et Par Punkter, som vise det Forunderlige ved den finantsielle Stilling, hvori vi ere blevne satte. Naar de Herrer ville tage Statsregistret for 1853 — 54 — jeg troer ikke, man vil sige, at jeg gaaer ud over den finantsielle Behandling, naar jeg forfølger den gennem Statsregistraberne, som ere Afbillebet, Gjenklangen eller Udviklingen af, hvad Statsbudgettet eller Finantsloven har frembragt — ville De finde, at Indtægter og Udgifter ere opførte under „A. Almindelige for hele Monarchiet“, og under „B. Særlige for de enkelte Landsdele“, og dette „B.“ indeholder da „a) Kongeriget“, „b) Slesvig“ og „c) Holsteen“. Komme vi imidlertid til 1856 — 57, gaaer der en Forandring for sig. Vi maae nemlig husse paa, at Finantsloven fremstiller Staten i een Retning fra een Side; den Maade, hvorpaa den vælger sin hele Form, hidrører fra, hvorledes Staten er inddeelt. Det er Samstaten af 1852, som giver sig tilkjennde i 1853—54, og den bliver ved i 1856—57, men den gjør det i en noget forandret Form. Der hedder det: „A. Første Afsnit: Monarchiets Fællesindtægter og Fællesudgifter,“ „B. Andet Afsnit: Kongerigets særlige,“ „C. Tredie Afsnit: Slesvigs særlige,“ og „D. Fjerde Afsnit, Holsteens særlige.“ Her er altsaa foregaaet den Forandring, at Samstaten har udviklet sig meget fylbigere, idet hver af de særlige Landsdele er traadt op som en bestemt effectiv finantsiel Eenhed. Vi gaae nu videre og komme til 1862—63; der er en lille eller rettere sagt en stor Modification af en ganske egen Art. Der hedder det: „A. Fællesindtægter og Fællesudgifter“ og derunder er „a) Monarchiet“ — der er altsaa her eet Monarchie — og „b) Kongeriget